

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 43 (839) | Субота, 22 жовтня 1983 року | Ціна 2 коп.

**ТРУДЯЦІ РАДЯНСЬКОГО
СОЮЗУ! ШИРШЕ РОЗГОРТАЙТЕ
СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ ЗА
ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ
ВИРОБНИЦТВА І ЯКОСТІ ПРО-
ДУКЦІЇ!**

**ВИКОНАЄМО ПО ВСІХ ПОКАЗ-
НИКАХ ПЛАН 1983 РОКУ, ЗАВ-
ДАННЯ ХІ П'ЯТИРІЧКИ!**

(Із закликів ЦК КПРС до 66-ї річниці Великої
Жовтневої соціалістичної революції).

ТОВАРИСТВО ВІДЗНАЧАЄ СВІЙ ЮВІЛЕЙ

Українське товариство глухих, удостоєне Почесної Грамоти Президії Верховної Ради Української РСР, відзначило свій 50-річний ювілей. На підприємствах і в об'єднаннях, в організаціях і установах Товариства пройшли збори, присвячені цій даті.

...14 жовтня цього року в м. Києві, в Палаці культури імені А. В. Луначарського, відбулося урочисте засідання Центрального правління УТОГ, присвячене 50-річчю Товариства.

Під оплески присутніх на сцену піднімаються члени президії Центрального правління. Серед них Заступник Голови Ради Міністрів УРСР І. Д. Степаненко, завідувачий сектором науки і учбових закладів ЦК Компартії України В. А. Гамачек, заступник завідуючого відділом адміністративних органів і соціального забезпечення Ради Міністрів УРСР П. Г. Михайлюк, перший заступник міністра соціального забезпечення УРСР Ю. Н. Сиволов, заступник голови комісії Укрпрофради по роботі серед глухих Т. М. Хоменко, голова Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств О. П. Катеринчук, активісти і ветерани Товариства, почесні гості.

Вступним словом урочисте засідання відкрив виконуючий обов'язки голови Центрального правління Українського товариства глухих П. П. Шпак. За пропо-

зицією члена Центрального правління УТОГ, бригадира тракторної бригади колгоспу імені Леніна Кременського району Ворошиловградської області В. А. Володзького учасники урочистого засідання одностайно обирають до почесної президії зборів Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Юрієм Володимировичем Андроповим.

Від імені учасників урочистого засідання вноситься пропозиція покласти квіти до пам'ятника засновнику Комуністичної партії і Радянської держави В. І. Леніну. Цю почесну місію виконують: робітник Одеського виробничого об'єднання «Електрик» Л. С. Петрунько, голова Запорізького і Житомирського облвідділів УТОГ Л. І. Фролова і О. Д. Тверська, директор Чернігівського УВП О. Д. Углич.

У залі урочисто і величаво звучать мелодії Гімну Радянського Союзу і Української РСР.

Передовики виробництва підприємств і об'єднань вносять до зали: Пам'ятний Прапор ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів УРСР і Укрпрофради; прапор Центрального правління Українського товариства глухих; перехідний Червоний прапор Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств.

Слово надається Заступнику Голови Ради Міністрів

Української РСР товаришеві Степаненку Ігорю Дмитровичу. Він тепло і сердечно поздоровив Центрального правління, колективи підприємств, організацій і установ — усіх членів Товариства зі славним ювілеем — 50-річчям Українського товариства глухих і нагородженням його високою урядовою нагородою — Почесною Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР.

Товариш Степаненко І. Д. зачитує Указ Президії Верховної Ради Української РСР і вручає високу нагороду товаришу Шпаку П. П.

На трибуні перший заступник міністра соціального забезпечення Української РСР товариш Сиволов Юрій Никандрович.

— Усі члени Товариства глухих, — сказав він, — висловлюють почуття сердечної вдячності Центральному Комітету Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР, Раді Міністрів республіки за цю високу нагороду і запевняють, що будуть ще краще працювати і доможуться нових успіхів у справі комуністичного будівництва і виховання нечуючих громадян республіки.

Величезним завоюванням Радянського ладу є створення і розвиток у нашій країні державної системи соціального забезпечення, що дає радянським людям гарантоване право на матеріальне забезпечення у всіх випадках втрати працездатності. Це право закріплено в статті 43 Конституції, яка проголошує, що «громадяни

СРСР мають право на матеріальне забезпечення в старості, в разі хвороби, повної або часткової втрати працездатності, а також втрати годувальника».

Система соціального забезпечення СРСР характеризується не тільки тим, що охоплює всіх трудящих, але й тим, що вона універсальна. В ній представлені всі види і форми соціального забезпечення, передбачені як класифікацією Міжнародної організації праці, так і переліком Міжнародної Асоціації соціального забезпечення.

Тільки один вид соціального забезпечення відсутній в СРСР — це допомога по безробіттю. Радянські трудящі не потребують такої допомоги, оскільки соціалістичне суспільство, ліквідувавши безробіття і усунивши умови його виникнення, гарантує зайнятість працездатного населення.

Під керівництвом Комуністичної партії всі радянські люди зайняті сьогодні творчою роботою по дальшому нарощуванню економічного потенціалу країни, виконанню і перевиконанню завдань 1983 року і одинадцяті п'ятирічці в цілому. Разом з усім радянським народом наполегливо трудяться і члени Українського товариства глухих, прагнучи зробити гідний внесок у виконання народногосподарських планів.

50 років тому, 4 червня 1933 року, Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народних Комісарів УРСР прийняли

постанову про організацію Українського товариства глухих. Сьогодні Товариство об'єднує понад 50,5 тисячі інвалідів зі слуху, що перебувають на обліку в 1344 первинних організаціях, які входять до складу 222 міжрайонних, районних і обласних відділів УТОГ.

Велика Жовтнева соціалістична революція розкрила перед інвалідами зі слуху широкі і світлі обрії. Першим актом справжнього гуманізму став декрет Раднаркому від 10 грудня 1919 року, підписаний Володимиром Іллічем, за яким навчання глухонімих дітей було доручено органам народної освіти з повним державним утриманням. Згідно цього декрету в Запорізькій, Харківській, Одеській областях було відкрито перші школи, де почали навчатися діти з порушеннями слуху і мови.

У перші ж місяці після проголошення Радянської влади було зроблено практичні кроки до об'єднання глухих України.

У листопаді 1920 року опубліковано спільну постанову Народних Комісарів соціального забезпечення, охорони здоров'я і освіти «Про соціальне забезпечення глухих», що надало інвалідам зі слуху права на освіту, трудовлаштування, безплатне медичне обслуговування, пенсійне забезпечення по інвалідності.

Ці благородні державні акти, прийняті ленінським піклуванням про людину, Радянська влада підкріпляла практичними діями. Для професійного навчання і трудовлаштування нечую-

чих почали створювати виробничі майстерні, де за замовленням органів соціального забезпечення шили одяг, виготовляли найрізноманітніші предмети: від залізних ліжок для госпіталів до учнівських лінійок та пензлів.

До червня 1933 року, коли було утворене Українське товариство глухих, його виробнича база становила: 8 невеликих майстерень, з випуском продукції на суму близько 200 тисяч карбованців на рік і один радгосп. Організаційно-масову і культурно-освітню роботу проводили 19 організацій, 28 клубів і бібліотек. На обліку перебувало 20 тисяч нечуючих.

У роки першої п'ятирічки інваліди зі слуху все активніше включаються в загальнонародну трудову діяльність, демонструють зразки самовідданого виконання громадянського обов'язку. У передвоєнні роки тисячі з них стали ударниками і стахановцями промислового і сільськогосподарського виробництва, чимало було удостоєно урядових нагород.

Товариш Сиволов Ю. Н. розповів про посильну участь нечуючих у боротьбі з фашистськими загарбниками. Ті, що залишилися на тимчасово окупованій ворогом території, надавали допомогу партизанам і підпільникам, а члени Товариства, які евакуювалися в тил зі своїми підприємствами, самовідданою працею наближали день Перемоги.

(Закінчення див.
на 2 стор.)

Київ, 14 жовтня 1983 року. Урочисте засідання Центрального правління Українського товариства глухих спільно з представниками партійних, радянських і профспілкових органів, присвячене 50-річчю утворення УТОГ.
На трибуні — Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР товариш Степаненко Ігор Дмитрович. Фото Я. АВРАМЕНКА.

ТОВАРИСТВО ВІДЗНАЧАЄ СВІЙ ЮВІЛЕЙ

(Закінчення.
Початок див.
на 1 стор.)

Не одразу Товариство прийшло до того, що має сьогодні у своєму розпорядженні. З допомогою держави, завдяки постійному піклуванню партійних і радянських органів, трудівники УТОГ відновлювали зруйновані війною підприємства, освоювали сучасні види продукції, нарощували виробничі потужності, вдосконалювали технологію. З допомогою держави споруджувалися нові клуби, робітничі гуртожитки.

Одночасно зі зростанням виробничих потужностей, освітленням нових видів продукції, автоматизацією і механізацією трудомістких процесів підвищувалась професійна майстерність нечуючих трудівників, зростав їх освітній і культурний рівень.

Тепер усі праездатні глухі республіки залучені до громадсько-корисної трудової діяльності. Вони працюють на заводах державної промисловості, в сільському господарстві, на підприємствах і в об'єднаннях Товариства, показуючи зразки свідомого ставлення до праці.

Партія і уряд гідно цінують працю нечуючих. З особливою повагою називаємо імена правофлангових соціалістичного змагання: токаря Полтавського УВП-2 Тобольченка Олексія Наумовича, швачку-мотористку Житомирського УВП Куліш Ольгу Сергіївну, швачку Івано-Франківського УВП Вітковську Марію Михайлівну, робітника Одеського виробничого об'єднання Петрунька Леоніда Сергійовича, столяра Ровенського УВП Місана Віталія Степановича та багатьох інших.

Завдяки турботі партії і уряду, зусиллями Товариства в республіці створено сприятливі умови для слухової реабілітації. На Україні налічується 47 підвідомчих Міністерству охорони здоров'я УРСР обласних і міських сурдологічних кабінетів, що обслуговують як дітей, так і дорослих.

Крім слухопротезування хворих з порушенням слуху і мови, ці кабінети надають консультативно-діагностичну допомогу, здійснюють нехірургічне лікування, беруть

участь у роботі медико-педагогічних комісій і т. д. Відповідно до комплексних планів ЦП УТОГ розв'язання проблем слухової, трудової і соціальної реабілітації глухих організуються систематичні планомірні обстеження членів Товариства лікарями-отоларингологами з метою профілактики, лікування органів слуху, а також своєчасного слухопротезування слабочуючих.

Успішно розв'язуються питання загальноосвітнього і професійного навчання осіб з порушеннями слуху. В республіці налічується 17 спеціальних дошкільних закладів, 48 груп для дітей з порушеннями слуху при дитячих садках загального типу, 50 спецшкол-інтернатів, де навчаються і виховуються близько 2 тисяч глухих і слабочуючих дітей.

У 34 вечірніх школах і навчальних класах робітничої молоді без відриву від виробництва підвищують свій загальноосвітній рівень, здобувають середню освіту понад 2 тисячі інвалідів зі слуху.

Професійне навчання глухих у республіці проводиться на підприємствах Товариства і в професійно-технічному училищі міста Красний Луч Ворошиловградської області, де за останні сім років підготовлено понад 4,5 тисячі робітників масових професій.

Чимало інвалідів зі слуху, які здобули вищу освіту, зросли до справжніх командирів виробництва і керівників. Серед них голова Черкаського облвідділу УТОГ Г. П. Кузуб, начальник відділу реабілітації ЦП УТОГ Ю. П. Максименко, директор будинку відпочинку «Сосновий бір» В. П. Овчаренко, заст. директора Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» Т. Г. Сезонова та інші.

Розв'язанню проблем соціальної, медичної і трудової реабілітаційної роботи серед нечуючих величезною мірою сприяли постанови Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР з питань боротьби з глухотою і глухонімотою, поліпшення навчання, трудового влаштування і обслуговування глухих, що були прийняті в 1951, 1962 і 1975 роках.

Значну допомогу в їх ре-

абілітації подає Укрпрофрада і комісія по роботі серед глухих, що функціонує при ній.

З другої половини 60-х років у Товаристві проведена велика робота по спеціалізації підприємств, що в значній мірі дало можливість підвищити ефективність виробництва і якості продукції. Впровадження нової техніки і передової технології, більш краще використання матеріальних і трудових ресурсів, дозволило на початку 70-х років провести концентрацію виробництва і створити у Товаристві об'єднання, що забезпечує широке використання сучасного устаткування, засобів механізації і автоматизації, дозволяє краще розв'язувати соціальні завдання.

Особливо відчутних успіхів домоглося Товариство за роки десятої і одинадцятої п'ятирічок. Створено міцну матеріально-технічну базу. Тільки за роки десятої п'ятирічки випущено продукції на 672 мільйони карбованців і одержано прибутку понад 120 млн. крб. Значно збільшився обсяг випуску низьковольтного апаратури, товарів культурно-побутового призначення, меблів, швейних виробів, текстильної галантереї.

Успішно виконуються плани і соціалістичні зобов'язання одинадцятої п'ятирічки. За 1981—1982 роки випущено продукції на 292 млн. крб., що перевищує план. За високі показники в роботі по підвищенню якості продукції, впровадженню нової техніки чотирьом УВП присвоєно звання «Підприємство високої якості продукції», двом — «Підприємство зразкового порядку».

Міцне фінансове становище Товариства дає можливість успішно розв'язувати питання, зв'язані з організаційно-масовою роботою, з реабілітацією інвалідів зі слуху, вести капітальне будівництво. Тільки за роки дев'ятої і десятої п'ятирічок на кошти Товариства побудовано і реконструйовано 28 промислових об'єктів, 8 соціально-культурних закладів, 23 житлових будинки і гуртожитки. Від місцевих Рад народних депутатів одержано понад 70 тисяч квадратних метрів житлової площі.

Великі плани по будівництву і на наступний період. До кінця шостий п'ятирічки необхідно спорудити і ввести в дію Вінницьке, Кіровоградське, Ужгородське № 2 і реконструювати Черкаське УВП. Крім цього, на ряді підприємств намічено збудувати цехи та допоміжні приміщення.

Постійна увага приділяється зміцненню здоров'я інвалідів, всіх трудівників системи: на проведення оздоровчих заходів Товариство щороку виділяє понад 500 тисяч карбованців.

Трудівники УТОГ беруть активну участь у здійсненні Продовольчої програми країни. За 1982 рік вони відпрацювали на сільськогосподарських роботах близько 7 тисяч людино-днів, заготовили 320 тонн зеленої маси і сінажу, зібрали 115 тонн овочів і фруктів. За зявками радгоспів підприємства системи виготовили спецодягу, контейнерів для овочів на 7 тисяч карбованців. Активну участь беруть підприємства у спорудженні свиноферм, птахоферм і теплиць.

Одним із головних завдань Товариства є підвищення ідейно-політичного і культурного рівня інвалідів зі слуху. На підприємствах, в гуртожитках при УВП проводяться лекції, бесіди, по-

На знімку: учасники урочистого засідання Центрального правління УТОГ під час перерви (зліва направо) робітники Кіровоградського УВП А. М. Паніченко і О. І. Нечипоренко, слюсар-інструментальник Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» В. І. Кривоугубенко та слюсар-фрезерувальник Шепетівського райоб'єднання «Сільгосптехніка» Хмельницької області В. С. Заєць.

Фото Я. АВРАМЕНКА.

літичні інформації, вечори вшанування переможців соціалістичного змагання і передовиків виробництва. У школах партійного і комсомольського навчання, комуністичної праці й економічних знань навчаються тисячі членів УТОГ. Все це допомагає робітникам і службовцям краще розв'язувати виробничі завдання, проявляти ініціативу в соціалістичному змаганні.

Велику ідеологічну і культурно-освітню роботу проводять Будинки культури, клуби, Червоної кутки, бібліотеки. В роботі по естетичному вихованню значну роль відіграє самодіяльна творчість.

У Товаристві великого значення надають розвиткові масової фізкультури і спорту.

З 1957 року Українське товариство є членом Всесоюзної Федерації глухих і бере участь в його роботі. В рамках ВФГ воно підтримує зв'язки з товариствами глухих країн соціалістичної співдружності. Міцні і дружні зв'язки склалися з братніми товариствами союзних республік нашої країни.

Відаючи належне зробленому, ми сьогодні не можемо задовольнитися досягнутим, а повинні йти неосвідомлено далі, домагатися більшого. Це тим більш важливо, що у діяльності Товариства ще немало серйозних недоліків.

Критично оцінюючи пройдений шлях за півстоліття з позиції високої партійної вимогливості, необхідно зазначити, що в Товаристві ще не повністю використовуються можливості для підвищення ефективності і якості роботи.

У практичній діяльності Центрального правління, підприємств і об'єднань, обласних відділів і культзакладів — всіх наших кадрів — головним і визначальним має стати безумовне виконання планів і соціалістичних зобов'язань 1983 року і п'ятирічки в цілому. Виконання їх вимагає не тільки великої затрати сил та енергії, але й більш досконалих методів роботи.

Українське товариство глухих вступило в своє друге півстоліття. Належить зробити новий суттєвий крок уперед в економічному і соціальному розвитку, у поліпшенні всієї багатогранної його діяльності.

Трудівники УТОГ взяли на 1983 рік підвищені соціалістичні зобов'язання. Передбачено виконати річний план по випуску товарної і нормативно-чистої продукції достроково — до 26 грудня. Підвищити продуктивність праці на 3 проценти, випустити продукції з державним Знаком якості на 26,5 млн. крб., освоїти 60 нових видів виробів, випустити понад план товарів народного споживання на 6 млн. крб., заощадити 500 тисяч кіловат-годин електроенергії та 300 тонн умовного палива.

У 1985 році обсяг товарної продукції має становити 154 млн. крб. і перевищити рівень 1980 року на 11 процентів. Випереджаючими темпами збільшиться випуск електротехнічних виробів, що визначають технічний прогрес Товариства.

Досягнення нових високих рубежів в одинадцятій п'ятирічці ще більш підвищить економічний потенціал УТОГ, створить необхідні умови для виконання великих соціальних програм. Це вимагає від кожного члена Товариства повної мобілізації сил, високої організованості, діловитості, дальнього розвитку соціалістичного змагання. Велику увагу належить приділити питанням продуктивності праці, підвищенню технічного рівня і якості вироблюваної продукції, зниження її собівартості.

Великі завдання стоять перед Товариством по виконанню рішень червеного (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, поліпшенню ідеологічної, виховної і пропагандистської роботи, вдосконаленню соціалістичного змагання.

На закінчення доповіді перший заступник міністра соціального забезпечення Української РСР товариш Сиводолов Ю. Н. сказав:

— Дозвольте, шановні товариші, ще раз від усієї душі поздоровити вас з великим святом — 50-річчям Українського товариства глухих, побажати вам міцного здоров'я, щастя в особистому житті, нових трудових звершень у виконанні рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України.

Один за одним виступають учасники урочистого засідання, зачитують вітальні адреси, вручають пам'ятні подарунки.

Поздоровити своїх старших товаришів прийшли і юні ленінці — учні київської спеціальної школи-інтернату для глухих дітей № 6.

Учасники ювілейного торжества одностайно прийняли листа на адресу Центрального Комітету Комуністичної партії України, Президії Верховної Ради Української РСР, Ради Міністрів УРСР.

— Як і весь радянський народ, — говориться в листі, — багатотисячний загін членів УТОГ одностайно схвалює і гаряче підтримує внутрішню і зовнішню політику КПРС та Радянського уряду, багатогранну діяльність Центрального Комітету КПРС, рішення листопадового (1982 р.) і червеного (1983 р.) Пленумів ЦК КПРС, положення і висновки, що витікають з доповідей і виступів Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Ю. В. Андропова.

У нас є все необхідне для успішного виконання поставлених Центральним Комітетом партії завдань. У розпорядженні Товариства — кваліфіковані кадри, багатий арсенал засобів навчання і виховання.

Висловлюючи волю всіх трудівників Товариства, ми запевняємо Центральний Комітет Комуністичної партії України, Президію Верховної Ради Української РСР, Раді Міністрів УРСР, що виправаємо високу нагороду, докладаємо всі сили, досвід, знання для втілення в життя рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України.

* * *

На закінчення ввечера силами Республіканського театру міміки і жесту «Райдуга», самодіяльного народного ансамблю танцю «Кримчанка» та учасників художньої самодіяльності з Донецька, Краматорська, Івано-Франківська було показано концертну програму, що пройшла з великим успіхом.

Для учасників урочистого засідання було показано кінострічку про Товариство «З усіма разом», зняту Українською студією хронікально-документальної кінофільмів.

Б. ПЕТРЕНКО,
А. ГРИГОРЕНКО.

Учасники урочистого засідання оглядають експонати музею УТОГ.
Фото Я. АВРАМЕНКА.

Звіти і вибори в УТОГ

У відповідності з Статутом УТОГ з 1 грудня цього року розпочнеться звітно-виборна кампанія в Товаристві, що триватиме до 31 березня 1984 року. В цей період у первинних організаціях будуть проведені звітно-виборні збори, в низових відділах — конференції. У квітні-травні відбудуться обласні конференції УТОГ.

Нинішня звітно-виборна кампанія в Товаристві проходить на рубежі завершення планів і соціалістичних зобов'язань третього — серцевиного року і на початку четвертого року одинадцяті п'ятирічки. Тому на зборах та конференціях слід підбити підсумки роботи за останні 3 роки, зокрема, роботи кожної первинної організації і кожного члена УТОГ, який перебуває на обліку в ній.

Керівникам обласних та низових відділів УТОГ слід приділити належну увагу підготовці звітів і виборів у первинних організаціях УТОГ, надати їм практичну допомогу. Звіти мають відображати проведену у даний період роботу. Подбати про те, щоб головами та членами бюро первинних організацій були обрані здібні товариші, яким під силу самостійно планувати і проводити роботу, як того вимагає Статут Товариства. Тих, які не справилися зі своїми обов'язками, потрібно замінити на більш енергійних, здатних підняти роботу на належний рівень.

У центрі уваги зборів та конференцій слід поставити питання діяльності бюро і правління, їх керівних органів по здійсненню рішень XXVI з'їзду КПРС, XXVI з'їзду Компартії України,

травневого, листопадового (1982 р.) та червневого (1983 р.) Пленумів ЦК КПРС, хід виконання рішень XI з'їзду УТОГ, рішень зборів первинних організацій та конференцій низових відділів попереднього скликання.

Звітно-виборна кампанія повинна сприяти зміцненню державної і трудової дисципліни, правопорядку, підвищення відповідальності працівників за доручену їм справу, наближенню їх до потреб і запитів членів УТОГ.

Предметом глибокого розгляду на зборах і конференціях повинні бути питання організаційної, ідейно-виховної, культурно-масової, фізкультурно-спортивної та оздоровчої роботи серед членів Товариства, їх культурного обслуговування.

Уповноважений вищестоящої організації зобов'язаний до початку проведення зборів і конференцій перевірити наявність списку членів УТОГ даної первинної організації або делегатів конференції, звіту про роботу голови первинної організації чи низового відділу, акту ревізійної комісії. Звіт і акт ревізійної комісії повинні бути заслухані: звіт — на бюро первинної організації або правління низового відділу, акт — на засіданні членів ревізійної комісії.

До початку зборів або конференції необхідно підготувати список складу нового бюро первинної організації, правління низового відділу, ревізійної комісії, ретельно обговорити їх кандидатури на бюро, правління, а також підготувати проект постанови зборів чи конференції. У постанові треба

дати оцінку роботи бюро первинної організації, правління низового відділу. Постанова повинна бути діловою, цілеспрямованою, направленою на покращення роботи всіх ділянок.

У протоколах або стенограмах слід відобразити виступи членів УТОГ на зборах, делегатів на конференціях, які згодом слід вивчити і врахувати всі зауваження та пропозиції, розробити і затвердити на бюро, правлінні заходи, спрямовані на усунення недоліків і поліпшення роботи.

Обласним відділам УТОГ необхідно здійснювати контроль за ходом звітно-виборної кампанії і при необхідності вивести це питання на обговорення президії облвідділу.

Потрібно заздалегідь подбати, щоб звітно-виборні збори та конференції пройшли в добре оформлених приміщеннях, з випуском спеціального номера стінної газети, присвяченого цій кампанії, щоб після зборів, конференцій їх учасники могли подивитися концерт художньої самодіяльності, переглянути документальні кінофільми.

Звітно-виборна кампанія в Українському товаристві глухих — це важливий колективний огляд діяльності організації та відділів УТОГ. Тому слід максимально використати його, щоб підняти організаційно-масову та ідейно-виховну роботу на належний рівень, забезпечити своєчасне виконання планових завдань і соціалістичних зобов'язань одинадцяті п'ятирічки.

Й. ЗДОРОВИЛО,
заступник начальника
оргвідділу ЦП УТОГ.

У робітника Дніпродзержинського УВП І. Є. Бугая на перший погляд звичайна професія, але вкрай потрібна: цвяхи, що їх виготовляє підприємство, треба швидко упакувати і відправити споживачам. І Іван Євстафійович робить це вправно, швидко.

Колись і в Івана Євстафійовича не все виходило як слід. Але час поступово згладив всі недосконалості в роботі.

Змінні завдання передовий робітник виконує на 140—150 процентів.

За старанність і наполегливість І. Є. Бугая присвоєно звання ударника комуністичної праці. Свої навички він передає робітникам, що трудяться на цій ділянці виробництва.

Фото П. МНДЕЛЯ.

ЗВЕДЕННЯ

ВИПУСК НОРМАТИВНО-ЧИСТОЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ ТОВАРИСТВА ЗА ВЕРЕСЕНЬ 1983 р.

(в тисячах карбованців)

Назва підприємства, об'єднання	План	Фактичне виконання	Процент виконання
Полтавське № 1	75	87	116,0
Ужгородське № 1	24	27	112,5
Дрогобицьке	60	67	111,7
Кіровоградське	45	50	111,1
Сумське	41	45	109,8
Харківське № 2	86	93	108,1
Черкаське	53	57	107,5
Артемівське	90	95	105,6
Білоцерківське	94	99	105,3
Львівське швейне підприємство «Силует»	132	138	104,5
Херсонське	53	55	103,8
Сімферопольське	58	60	103,4
Кам'янець-Подільське	62	64	103,2
Миколаївське	32	33	103,1
Ровенське	33	34	103,0
Чернівецьке	230	237	103,0
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	334	344	103,0
Житомирське	101	104	103,0
Бродівське	70	72	102,9
Одеське виробниче об'єднання «Електрик»	175	180	102,9
Дніпропетровське	72	73,7	102,4
Ворошиловградське	130	133	102,3
Дніпродзержинське	87	89	102,3
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	350	357	102,0
Ужгородське № 2	60	61	101,7
Лубенське	68	69	101,5
Чернігівське	73	74	101,4
Вінницьке	69	70	101,4
Полтавське № 2	88	89	101,1
Конотопське	89	89	100,0
Лебединське	41	41	100,0
Харківське № 1	70	70	100,0
Комунарське	46	46	100,0
Єнакіївське	54	54	100,0
Запорізьке	172	172	100,0
Івано-Франківське	118	112	94,9
ВСЬОГО:	3435	3540,7	103,1

На допомогу культурміцям

Завершився семінар художніх керівників і методистів будинків культури, що був організований Республіканськими курсами підготовки і підвищення кваліфікації керівних працівників і спеціалістів УТОГ спільно з Науково-методичним кабінетом клубної роботи.

Хоча графік проведення семінару був досить напруженим, ми з великим задоволенням і користю для справи прослухали курс лекцій. Висока кваліфікація перекладачів-дактилологів до-

помогла значно краще засвоїти поданий матеріал, зробити конкретні намітки для майбутньої роботи.

Велику практичну цінність мали для нас рекомендації директора методкабінету І. А. Сапожнікова, настанови й предметні консультації методистів В. Є. Гаєвської, В. Н. Жукової, Н. Ф. Косаревої. Лектор-викладач Р. Д. Коханівська з великим зарядом енергії, емоційно, компетентно передала нам свої знання і досвід. Одразу виникло бажання

братися за роботу, розробляти і впроваджувати запропоновані теми масових заходів.

Багато корисного запозичили ми, учасники семінару, з циклу лекцій керівника народної агітбригади заводу «Укркабель» Р. В. Несберца.

Велику пізнавальну і практичну цінність мало для нас відвідування концертно-танцювального залу «Юність», де ми побували на вечорі «Для тих, кому за

30». Зустріч з лауреатами міжнародних конкурсів, майстрами організації довілля трудящих подружжям Наталією і Григорієм Чайкіс справила на нас незабутнє враження.

Семінар, безперечно, вісний живий струмінь у діяльність культурміців, сприятиме активізації творчої роботи. Він дав значний запас знань, який допоможе краще організувати виховну, культурно-масову роботу на місцях.

Г. ГАРИПОВА,
художній керівник
Донецького будинку
культури.

ЗА ПОКЛИКАННЯМ

Закінчивши школу глухих, а потім пройшовши виробниче навчання на Лебединському УВП, Григорій Корнієнко вирішив залишитися в рідному селі.

Відтоді минуло майже двадцять років. Григорій Зіновійович і понині працює столяром в радгоспі «Мічурінець», що на Сумщині. Майстром своєї справи називають його в господарстві. Вмілими і вправними руками члена УТОГ виготовлено чимало різних столярних виробів, які знайшли своє застосування у громадських

спорудах, будинках жителів села Побиванки Липово-Долинського району.

Григорій Зіновійович — ударник комуністичної праці, його ім'я занесено на Дошку Пошани радгоспу. Крім того, нечууючий трудився бере активну участь у житті нашого Товариства. Він — голова первинної організації УТОГ. За сумлінну працю і чуйність до людей шанують і поважають нечууючого трудивника односельчани.

М. ЛУЖКОВ,
Сумська область.

У селі Павлівка Мар'їнського району Донецької області проживає жінка, яка протягом багатьох років допомагає нечууючим трудивникам словом і ділом. За станом здоров'я Г. Г. Липова вже на заслуженому відпочинку, але вона щоразу знаходить час зустрітися з членами УТОГ, поговорити про їхні радощі і турботи. Як член бюро первинної організації УТОГ, Галина

Гаврилівна постійно організовує цікаві бесіди, диспути, роз'яснює нечууючим трудивникам матеріали з'їздів і Пленумів ЦК КПРС, інших важливих документів.

Ось і нещодавно відбулася бесіда, в якій взяли участь сільські трудивники,

За прикладом наставників

Щороку на Стрийську швейну фабрику приходять працювати по кілька новачків — членів УТОГ. Більшість з них не мають практичних навичок. Тому дуже важливо, щоб поруч були досвідчені швачки, котрі б навчили нечууючих не тільки виконувати операції, а й змогли прищепити їм любов до обраної професії, виховували у них почуття колективізму і товарищескості.

Великий досвід у роботі мають наставниці М. А. Лешко, Я. М. Лозинська, М. Я. Білецька та інші.

М. А. Лешко, наприклад, виховала не одну ученицю. Свій багатий досвід вона передала нечууючій С. М. Постоюк, яка прийшла на швейну фабрику недавно. Софія Миколаївна блискуче освоїла одну із складних операцій по виготовленню шкільної форми. Нині вона працює самостійно.

У комплексі завдань, що їх розв'язує рада наставників, крім питань виробничого характеру, велику увагу тут приділяють вихованню у членів УТОГ високих моральних якостей, ідейної переконаності, виробленню чіткої життєвої позиції.

Так, на початку нинішньої п'ятирічки швачки М. А. Лешко та Л. І. Кузнецова виступили з цінною ініціативою — виконати п'ятирічку за три з половиною роки. Їх заклик підтримали всі нечууючі робітники — товариші по праці.

З випередженням часу працюють не тільки ініціатори, але й їх послідовники: О. П. Петрушкевич, Є. І. Павлів, І. І. Тиркус та багато інших.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ,
Львівська область.

ЩЕДРІСТЬ ДУШІ

Гаврилівна постійно організовує цікаві бесіди, диспути, роз'яснює нечууючим трудивникам матеріали з'їздів і Пленумів ЦК КПРС, інших важливих документів.

Словом і доброю порадою

допомагає Галина Гаврилівна вирішувати і виробничі питання членами УТОГ.

У літні місяці в період жнив вона бере активну участь у польових роботах свого рідного колгоспу «Червоний Жовтень». Поважають її трудивники за доброту і щирість душі, за те, що вона дарує людям світлі і радісні дні.

В. КРУГЛЯК,
Донецька область.

На сторожі дотримання робітниками Харківського УВП-1 виконавської та технологічної дисципліни пильно стоїть контрольний майстер, наставник молоді Марія Андріївна Коломийцева. Вона робить все від неї залежне, аби фільмоскопи — продукція підприємства — служили чітко і безвідмовно.

Фото І. ХАРКІВСЬКОГО.

Самодіяльний драматичний народний театр Чернівецького будинку культури УТОГ має цікаву біографію. Цей багатий традиціями колектив утворився в 50-х роках і спершу діяв як невеликий драмгурток. З часом приходили досвід і майстерність, багатим став арсенал художніх засобів, урізноманітнювався репертуар.

У 1970 році театрові було присвоєно звання Народного. Відтоді починається лік перших, значних успіхів творчого колективу, який тільки останнім часом здійснив постановку 15-ти вистав і багатьох концертних програм, що полюбилися глядачеві. Твори класиків російської, радянської та зарубіжної літератури в сценічних роботах театру були багато раз показані у культзакладі, у спецшколі-інтернаті, в районах області, в містах і селах України і союзних республік.

Щоб підготувати такі складні вистави, як, наприклад, «Підступність і любов» Ф. Шіллера, «Прометей» А. Малішкі, або «Мати зрадника» М. Горького потрібна напружена, копійка робота всього колективу — розповідає режисер театру М. Котляревський. «Але наші актори не скаржаться. Вони завжди готові дарувати людям радість, естетичне задоволення».

Театр не обмежується виступами для глухих. Він щороку бере участь в обласному огляді художньої самодіяльності, яку проводять облпрофрада та обласний відділ культури, і, як правило, добивається призових місць. На черговому огляді «Театральна весна радянської Буковини», який відбувся у гравні, творчий доробок нечуючих amatorів сцени було

відзначено дипломом II-го ступеня. А міжсоюзний Будинок самодіяльної народної творчості нагородив провідних артистів грамотами. Їх удостоєні Федір Чепурний, Марія Танащук, Георгій Данько, Світлана Комісарова, Віктор Кушаков, Володимир Корда, Антоніна Білобровець, Іван Гусачинський. Цим ентузіастам театр завдячує своїм творчим зростанням. Вони — люди цікаві, духовно багаті, бо сцена майже завжди приваблює людей неспокоїних, натхненних.

Пліч-о-пліч з ветеранами колективу плідно працюють молоді актори Єлизавета Русіна і Наталя Руснак, які прийшли у театр одразу після спецшколи і опановують тепер ази високого мистецтва. Вони прагнуть наслідувати і життєвий приклад своїх старших колег, котрі і в праці досягли неабияких успіхів, по-праву вважаються кращими з кращих у трудових колективах. А незабаром чернівецькі самодіяльні артисти вирушають на гастролі до Ленінграда, Ровно і Одеси, де на них чекатимуть нові цікаві зустрічі з глядачами, друзями — аматорами сцени, де знову і знову буквинці будуть дарувати людям неспокій своєї душі, творче натхнення.

Г. ВЛАСОВ.

СТАЛО ЦІКАВІШЕ

Значно поживилась культурно-масова робота у Дрогобицькому Будинку культури УТОГ. Останнім часом тут організовано і цікаво проходять лекції на міжнародні, юридичні та інші теми, поліпшилось проведення бесід, диспутів, тематичних вечорів та інших заходів. Активніше почали діяти гуртки художньої самодіяльності, спортивні секції. Тому й не дивно, що помітно збільшилось число відвідувачів культзакладу, які поспішають сюди, щоб змістовно відпочити, з користю провести своє дозвілля.

Директор Будинку культури О. П. Федотова, маючи значний досвід організаційної і адміністративної роботи, за короткий час зуміла мобілізувати колектив на виконання головного завдання — завоювати звання Зразкового культзакладу. Нині всі працівники осередку культури докладають максимум зусиль, знань і досвіду, щоб вдосконалити форми культурно-масової роботи, поліпшити обслуговування нечуючих сільської місцевості.

Я. МАРТИНЮК,
художній керівник.
В. МОЙКО,
перекладач.
Львівська область.

20 вересня футбольний корабель перетнув екватор, і позаду залишилася половина чемпіонату. Матчі третього туру, в основному, підтвердили, що лідерство захопили найсильніші. Як кажуть, можна випадково програти або виграти матч, але чемпіоном випадково не стають.

Футболісти України легко переграли команду Узбекистану (4:0), причому, останній гол було забито одночасно зі свистком арбітра. Важче дісталася перемога збірній Росії — лише під кінець другого тайму нападаючі зуміли розпечатати ворота команди Вірменії (2:0).

Не продемонстрували характеру бійцівських якостей футболісти Грузії. До третього туру вони не зуміли набрати жодного очка. Однак, у матчі з білорусами, грузини диктували хід зустрічі і першими відкрили рахунок. М'яч у відповідь футболісти Білорусії провели з 11-метрового удару.

Після третього дня змагань по 5 очок набрали збірні Росії і України. На очко відставали білоруси. Лідери йшли щільно і було видно, що чемпіон визначиться лише в останній день.

Ключовою зустріччю передостаннього туру стала гра команд Білорусії і Росії. Ініціативу взяли в свої руки гості. Вони й показали справжній футбол, чого ніяк не скажеш про господарів поля. Дисципліна і організованість, чітка зонна гра в захисті, підстраховка плюс відмінна тактика — все це продемонстрували білоруси в матчі з командою Росії. Рахунок 2:0 можна вважати вдалим для команди, що програвала. Переможці могли забити ще не менше 2 м'ячі. Отже, збірна РРФСР, втративши 3 очка, різко знизилася свої шанси в боротьбі за перше місце. Але читачів «Нашого життя», напевне, найбільше цікавить результат зустрічі «Україна — Вірменія». 5:0 — рахунок, що свідчить про повну перевагу українських футболістів, які зробили серйозну заявку на чемпіонське звання.

Досить сумбурно, з чис-

* Закінчення. Початок див. «Наше життя» за 7 жовтня ц. р.

ленними помилками в атаці та обороні, пройшла зустріч збірних Узбекистану і Грузії. З рахунком 3:2 перемогли футболісти з Середньої Азії. В суботу, 24 вересня, відбувся останній вирішальний тур. До цього дня дві команди — України і Білорусії — набрали по 7 очок, в активі господарів поля бу-

битих і пропущених м'ячів. Однак, грати на нічю — означало віддати ініціативу противнику... І футболісти України приблизно до 10-ї хвилини обстрілювали ворота суперника. Білоруси побудували свою гру на контратаках; одна з них захопила захисників зненацька, і, рятуючи ворота, один з них

Перемігши з рахунком 3:1, збірна Білорусії, незалежно від результату зустрічі команд РРФСР і Грузії, забезпечила собі чемпіонський титул.

А ось доля другого місця залежала від того, як зіграє остання пара. Для того, щоб стати другим призером, господарям поля потрібна була не просто перемога. Лише виграв з різницею у 5 м'ячів відкривав їм шлях до срібних нагород. Завдання було не з легких, але суперник... скажемо відверто, футболісти Грузії, зумівши відібрати єдине очко у чемпіона 1983 року, провели турнір вкрай слабо. Останній матч вони програли (0:6), не зумівши навіть реалізувати пенальті. Перемога з крупним рахунком, при однаковій з командою України кількості очок, вивела господарів поля на друге місце. Третє зайняла збірна України.

Чемпіон найкраще за всіх зумів підготуватися до важкого турніру — адже за вісім днів команди провели по 5 матчів. Очевидно, при підготовці до змагань це треба враховувати, приділяючи максимальну увагу фізичній підготовці гравців. Сьогодні можна говорити про певну рівність сил команд першої трійки — та найбільш організованими, дисциплінованими були футболісти Білорусії. Відомий футбольний вислів: «Порядок б'є клас». Так, чимало гравців збірних Росії і України за класом вище — не випадково вони становили і становлять ядро, основу збірної Радянського Союзу. Однак другому і третьому призерам нинішньої осені явно не вистачило атлетизму, зіграності, почуття ліктя партнера.

Для любителів статистики наведемо турнірну таблицю чемпіонату: Білорусія — 9 очок (забито 11, пропущено 2), Росія — 7 очок (15—3), Україна — 7 очок (15—5), Вірменія — 4 очка (6—10), Узбекистан — 2 очка (3—19), Грузія — 1 очко (6—17).

Чемпіон 1983 року забив найменше, ніж другі і треті призери, але й пропустив найменше за всіх голів у ворота, які надійно захищав ветеран футболу П. Богданович.

Г. АЛЕКСЕЄВ,
Фото автора.

На знімку: гострий момент під час гри між збірними України і Грузії.

ло 5 очок, так що навіть нічия лідерів забезпечила їм перше і друге місце. Так воно і вийшло, крапки на «і» поставив останній тур, в якому зустрічались команди України і Білорусії...

...Першими на поле вийшли футболісти Вірменії і Узбекистану. З рахунком 3:0 перемогла команда Вірменії, що виявилася найсильнішою серед трійки, яка замикає турнірну таблицю.

Величезний інтерес викликав матч претендентів на перше місце. Українців влаштувала нічия з будь-яким рахунком, оскільки у них була краща різниця за-

порушив правила. Суддя призначив 11-метровий і білоруси повели в рахунок. Не виключено, що пенальті ніби надломило команду України: її атаки стали менш гострими, а захисники, підключаючись до штурму воріт суперника, інколи не встигали повертатися назад. Та й діяли вони не завжди узгоджено, чим якраз і скористалися гравці команди Білорусії. Протягом хвилини вони провели дві контратаки і кожна з них закінчилася голом. За 5 хвилин до закінчення зустрічі футболісти України з 11-метрового забили гол престижу.

Вище, швидше, сильніше

Загальношкільна спартакіада «Бадьорість і здоров'я» за давньою традицією і цього разу склалася на старті всіх учнів Херсонської спецшколи-інтернату для глухих дітей, які помірялись силами на бігових доріжках, в секторах для стрибків у довжину і метанні тенісного м'яча.

Серед наймолодших потрійну перемогу здобув Ігор

Городилов з 3-а класу. Його результат в бігові на 30 метрів — 5,1 секунди, стрибках — 3 метри 20 сантиметрів, метанні м'ячика — 35 метрів. Такого ж успіху досягла й Люда Антоненко, котра була першою в своїй віковій групі, а серед хлопців тут відзначився Юра Ковальов.

Заслугує уваги результат Івана Жикуди, який по-

слав м'ячик на 66-метрову позначку.

Всього на старті легкоатлетичних змагань вийшло 113 школярів. У захопленій боротьбі вони продемонстрували ентузіазм, витривалість, волю до перемоги.

М. МАЗУР,
вчитель Херсонської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ „НАШОГО ЖИТТЯ“

31 жовтня 1983 року завершується передплата на газети і журнали з доставкою з 1 січня 1984 року.

Оформляючи передплату на періодичні видання, не забудьте передплатити і газету «Наше життя».

Передплатна ціна на рік — 1 крб. 4 коп.

Передплату приймають агентства

«Союздруку», відділення зв'язку за місцем проживання та громадські розповсюджувачі преси на підприємствах і в організаціях.

Наш передплатний індекс за каталогом періодичних видань України — 60981.

Не забудьте своєчасно передплатити газету «Наше життя»!

ПОДАРУНОК БІЛОРУСІВ

Уперше до Запоріжжя прибув колектив художньої самодіяльності з Білорусії. Тепло, як найдорожчих друзів, зустріли їх запоріжці, організували для гостей захоплюючі екскурсії по місцях бойової, революційної і трудової слави міста.

А вже увечері посланці братньої республіки піднесли нечуючим трудівникам області чудовий подарунок — на сцені культзакладу відбувся цікавий концерт.

Свій виступ аматори сцени з Гомельського обласного Будинку культури почали з постановки за мотивами повісті О. Купріна «Олеся». Присутнім дуже сподобалася п'єса, особливий успіх випав на долю виконавиці головної ролі, робітниці Гомельського УВП Наталії Веретенинкової. Щедрі оплески викликали виступи танцюристів, сподобались глядачам «Весела кадрили» і «Лявониха». Як і завжди, не залишили байдужих у залі майстри оригінального жанру: еквілібристи, жонглери і клоуни. Запорізька дітвора щоразу захоплено зустрічала появу на сцені клоунів — артистів А. Кравцова і С. Машковського. Тепло сприйняли глядачі і виступи виконавців пісень і віршів.

Концерт справив надзвичайно приємне враження на запорізьких глядачів, які щиро подякували гостям з Білорусії і запросили їх приїжджати з концертами.

С. МОРДУШЕНКО.
м. Запоріжжя.

ПОЧЕСНА ГРАМОТА

Організовано пройшов у Піщанській спецшколі-інтернаті для глухих дітей всесоюзний День бігуна. В цих змаганнях взяли участь всі учні школи, причому вони домоглися високих результатів. Переможці забігів склали кістяк збірної команди навчального закладу. Ця команда виборювала першість у районному легкоатлетичному кросі, який відбувся на початку жовтня.

Змагання були досить представницькі. Варто відзначити, що у кожній віковій групі виступало від 40 до 50 учасників. Тим почесніша перемога школярів. У бігові на 500 метрів найсильнішою була Галина Мазурець, а на дистанції 3 тисячі метрів не було рівних Віктору Войцехівському.

В. ЛЯШКО,
вчитель Піщанської спецшколи-інтернату для глухих дітей.
Вінницька область.

Редактор
П. БУЛАТОВ.